

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ: Λυσίας, Κατὰ Ἀλκιβιάδου λιποταξίου, 1-3

Γ1. Νομίζω, δικαστές, ὅτι εσεῖς δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀκούσετε καμία δικαιολογία ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ κατηγορήσουν τὸν Ἀλκιβιάδην. Γιατί ἀπὸ τὴν ἀρχὴ παρέσχε τὸν ἑαυτὸ του ὡς τέτοιο πολίτη, ὥστε, καὶ ἀν ἀκόμα κάποιος δὲν ἀδικήθηκε τυχαία ἀπὸ αὐτὸν στὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ, ταιριάζει περισσότερο νὰ θεωρεῖται αὐτὸς ἐχθρὸς ἀπὸ τις ἄλλες ἀσχολίες του.

Γ2. Υπήρχε μία ἀντιπαλότητα ἀνάμεσα στὸν πατέρα τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τὸν πατέρα τοῦ κατήγορου, ἡ ὁποία ἐπηρέασε καὶ τὰ παιδιά. Ὁ κατήγορος ἐκτιμᾷ ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης εἶναι ἐπικίνδυνος, γιατί στὸ παρελθὸν εἶχε ὑποστεῖ ἀπὸ αὐτὸν κάποια βλάβη. Ἐκτίμησή του εἶναι ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης δὲν πρόκειται νὰ διορθωθεῖ στὸ μέλλον.

- Γ3. α.** 1. ἡγούμενος: ἡγοῦ
2. πειράσομαι: πειρῶ
3. τιμωρήσασθαι: τιμωροῦ

- Γ3. β.** 1. τοιοῦτον: δεικτικὴ ἀντωνυμία
2. ἑαυτὸν: αὐτοπαθητικὴ ἀντωνυμία

Γ4. α. ἐλπίδα: Ἀντικείμενο στὴ μετοχὴ παρέχοντα
τοῦ λοιποῦ: Γενικὴ ὡς ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου
κακίας: Ἐτερόπτωτος ὀνοματικὸς προσδιορισμὸς, γενικὴ διαιρετικὴ (ἐκ τοῦ τοσοῦτο)
εἰς τοσοῦτο: Ἐμπρόθετος ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμὸς ποὺ δηλώνει ποσό.

Γ4. β. «... καὶ γὰρ τοὺς νόμους (Ἀρχεστρατίδης) ἐπέδειξε»

Ἡ σύνταξη εἶναι ἐνεργητικὴ

Παθητικὴ σύνταξη: οἱ νόμοι ἐπεδείχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχεστρατίδου.